

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tost/4/2018
Identifikačné číslo spisu: 2018010228
Dátum vydania rozhodnutia: 7. februára 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2018010228.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a členov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci vyžiadanej osoby H. T. v konaní o návrhu Krajskej prokuratúry v Trnave na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby prejednal na neverejnom zasadnutí 07. februára 2018 sťažnosť vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 26. januára 2018, sp. zn. 3Ntc/3/2018 a rozhodol

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby H. T. sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave uznesením z 26. januára. 2018, sp. zn. 3Ntc/3/2018 podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len zákon o európskom zatýkacom rozkaze) na návrh Krajskej prokuratúry v Trnave z 25. januára. 2018, sp. zn. Kptm 9/18/2200-9 rozhodol tak, že vzal H. T., nar. XX. Q. XXXX v W., trvale bytom O. XXXX/XX, W., prechodne bytom T. XX/D, W., občana Slovenskej republiky do predbežnej väzby s tým, že táto začala plynúť 24. januára 2018 o 13,10 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Leopoldove. Proti tomuto uzneseniu včas podala sťažnosť H. T.. Sťažnosť bližšie neodôvodnil. Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonnej lehote, ale sťažnosť H. T. nie je dôvodná. Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná. Podľa § 18 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. Podľa § 15 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje. Podľa § 15 ods. 2 uvedeného zákona sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa

zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, sudca krajského súdu rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. 1). Podľa § 15 ods. 3 citovaného zákona na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, ktorému prokurátor príslušný podľa § 11 predložil návrh na rozhodnutie o predbežnej väzbe. Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že krajský súd o väzbe H. T. rozhodol na podklade citovaného návrhu Krajskej prokuratúry v Trnave, ktorá podaný návrh odôvodnila skutočnosťami uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Európsky zatýkací rozkaz bol vydaný za účelom vydania menovaného do Rakúskej republiky na trestné stíhanie pre trestný čin krádeže v rámci zločineckej organizácie podľa § 127, § 130, § 15 Trestného zákona Rakúskej republiky. Z dôvodu, že H. T. nebol v dosahu orgánov Rakúskej republiky, bol na neho vydaný európsky zatýkací rozkaz. Menovaný pri výsluchu pred sudcom rozhodujúcim o jeho vzatí do predbežnej väzby uviedol, že sa cíti nevinný, nemá dôvod vyhýbať sa trestnému stíhaniu, má družku a tri deti, o ktoré sa ako jediný živiteľ rodiny musí starať, zdržiava sa v mieste prechodného bydliska, na predvolanie sa dostavil sám a tresty uvedené v odpise registra trestov má všetky zahladené. Sudca krajského súdu rozhodol o návrhu krajskej prokuratúry na vzatie H. T. do predbežnej väzby v rámci lehôt stanovených zákonom. Rovnako za zistených okolností v súlade so zákonom rozhodol aj o jeho vzatí do predbežnej väzby pretože v posudzovanom prípade boli na uvedený postup splnené zákonné podmienky uvedené v § 15 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 citovaného zákona, pričom dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nebol viazaný. Pretože zmyslom ustanovenia § 15 ods. 1 citovaného zákona o predbežnej väzbe je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze pokým orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje, krajský súd vzhľadom na zistené okolnosti posudzovaného prípadu rozhodol o návrhu krajskej prokuratúry správne a v súlade so zákonom. Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.